

Bedkommende selv eller for Andre. De Herrens Formaal er nu, at med Hensyn til den „ondartede“ Dværke skal den omhandlede Bestemmelse bibeholdes, men at dette ikke skal gjælde om den simple Dværke, som ikke kan henføres til Hoste eller Catarrh. Dette Formaal vil imidlertid ikke opnaaes ved det foreliggende Forslag, hvorefter af Loven skal udgaae al Dværke, selv naar den antager en saadan Charakter, at den bør sættes under streng Control. Det er af en æret Landstingsmand (Dahl) gjort gjældende, at man ved dette Forslag maatte recurrere til Placat 3die April 1844, medens det er et af denne Lovs Fortrin, at den har optaget Placatens Bestemmelser; jeg skal hertil sige, at der i § 2, som ikke berøres af dette Forslag, findes Bestemmelser, hvormed den foreslaaede Redaction aldeles vilde komme i Strid. Jeg veed saaledes ikke nogen bedre Udvei, end at Thinget beslutter sig til at standse 3die Behandling og nedsætte et Udvalg alene med Hensyn til § 10. Jeg tvivler da ikke om, at man vil finde en Udvei, hvorved man paa den ene Side sikrer sig imod, at Heste, der ere besængte med den ondartede Dværke, med uindskrænket Frihed skulde kunne føres ikke blot til Markeder, men ogsaa til Stalde og lignende Steder, medens man paa den anden Side ikke hindrer Gieren i at bruge en med simpel Dværke besængt Hest, hvor det kan skee uden nogensomhelst Fare. Jeg troer ikke, at Landstinget derved vil gjøre sig skyldig i nogen Inconsequens, og jeg troer heller ikke, at man derved vil komme i nogen Conflict med Folkethinget, da Interesserne jo maae være de samme; jeg troer endog, at man derved kunde opnaae, at Loven blev kureret for „Tungekræft“, hvilket, som det vil sees af Folkethingets Betænkning, kun ved en Felttagelse ikke blev gjort til en Indstilling, naaget det stod i Præmisserne. Det Hele vil vist kunne tilendbringes i et Par Dage, da Udvalget udelukkende skal beskæftige sig med § 10; det maa da søge at skaffe sig Medhjælp af anerkjendte Sagkyndige til at afgjøre det Spørgsmaal, om der gives to Gradationer af Dværke, der ere væsentlig forskellige, og da betegne dem paa en saadan Maade, at Mænd af Faget deri kunne finde tilstrækkelig Veiled-

ning, da jeg ikke troer, at der i selve Thinget, i alt Fald ikke hos Majoriteten, findes tilstrækkelig Sagkundskab i den Retning. Det er derfor min Indstilling, at 3die Behandling udsættes, og at der nedsættes et Udvalg for at tage § 10 under Overveelse.

Formanden: Der er saaledes fra den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) fremkommet et Forslag, der gaaer ud paa, at Fortsættelsen af 3die Behandling udsættes og at der bliver nedsat et Udvalg til at afgive Betænkning, rigtignok er der tilføjet, udelukkende over Udkastets § 10, men det foreskommer mig, at det hellere maa være i Anledning af § 10. Jeg finder det nemlig noget vanskeligt at begrænse et Udvalgs Virksomhed til en enkelt Paragraph, og desuden har jo ogsaa den ærede Viceformand bemærket, hvorledes en tidligere Paragraph i Lovudkastet, jeg troer § 2, ogsaa vil komme til at spille en Rolle ved Bedømmelsen af § 10. Med den ærede Landstingsmands Tilladelse vil jeg altsaa stille Forslaget saaledes, at Fortsættelsen af 3die Behandling udsættes og et Udvalg nedsættes for at afgive Betænkning i Sagen. Hvad der har givet Anledning dertil, behøver jo ikke at angives. (Lehmann: Deri er jeg aldeles enig med den ærede Formand). Det er saaledes et foreløbigt Spørgsmaal, der maa afgjøres, forinden man atter indlader sig paa det af flere Landstingsmænd stillede Uendringforslag, og det er altsaa dette foreløbige Spørgsmaal, jeg nu sætter under Discussion.

Faurshou: Jeg tillader mig at anbefale det af den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) stillede Forslag.

Drejer: Ogsaa jeg skal anbefale dette, naaget jeg ikke er aldeles enig i de Betænkkeligheder, der ere fremsatte mod Uendringforslaget; men det er mig alene om Sagen at gjøre, og skulde der derfor være Udflugt til, som jeg haaber, ved en saadan Udsættelse af Sagen at komme til en Forstaaelse, vilde dette jo være særdeles ønskeligt; jeg skal altsaa ret